

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PNEUMO UPDATE” dla towarów i usług z klas 5, 9, 16, 35, 38 i 41 (zgłoszenie nr 2 462 049).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Avensa AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Niemiecki słowny znak towarowy „Pneumo” dla towarów z klasy 5, przy czym sprzeciw został wniesiony tylko w odniesieniu do rejestracji dotyczącej klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Zaskarżona decyzja nie została właściwie uzasadniona i narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ w odniesieniu do spornych znaków nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Ponadto skarżąca podnosi, że znak towarowy, na który powołano się w sprzeciwie, nie jest używany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Ź. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2006 r. — Enercon przeciwko OHIM (E)

(Sprawa T-329/06)

(2006/C 326/155)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Enercon GmbH (Aurich, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Böhm)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 września 2006 r. w sprawie R 0394/2006-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „E” dla towarów z klas 7, 9 i 19 (zgłoszenie nr 3 817 566).

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, polegające na uznaniu, że zgłoszony znak towarowy nie ma charakteru odróżniającego i że należy zachować jego dostępność.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Ź. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2006 r. — Novartis przeciwko OHIM (BLUE SOFT)

(Sprawa T-330/06)

(2006/C 326/156)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat N. Hebeis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 14 września 2006 r. w sprawie R 270/2006-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BLUE SOFT” dla towarów z klasy 9 (zgłoszenie nr 3 007 846)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Brak jest bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji i w związku z tym zgłoszony znak towarowy nadaje się do udzielenia mu ochrony. Oznaczenie jako całość nie jest wyłącznie opisowe, lecz ma także charakter odróżniający.

Strona skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji EEA w przedmiocie odrzucenia jej oferty i udzielenia zamówienia trzem innym uczestnikom i obciążenia strony pozwanej kosztami postępowania nawet gdyby niniejsza skarga miała zostać oddalona.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2006 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EEA

(Sprawa T-331/06)

(2006/C 326/157)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidas, prawnicy)

Strona pozwana: Europejska Agencja Środowiska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji EEA w przedmiocie odrzucenia oferty strony skarżącej i udzielenia zamówienia wybranemu oferentowi;
- obciążenie EEA kosztami postępowania, nawet gdyby niniejsza skarga miała zostać oddalona.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi, że w decyzji podjętej w ramach procedury udzielenia zamówienia EEA/IDS/06/002 na „świadczanie informatycznych usług konsultacyjnych” (Dz.U. 2006 S 118-125101), o której zawiadomiono stroną skarżącą pismem z dnia 14 września 2006 r., Europejska Agencja Środowiska (zwana dalej EEA) uchybiła zobowiązaniom przewidzianym w dyrektywie 2004/18/WE i w przepisach transponujących oraz naruszyła zasadę przejrzystości poprzez nieujawnienie uczestnikom wagi podkryteriów, które zostały następnie zastosowane podczas procedury udzielenia zamówienia.

Ponadto, strona skarżąca podnosi, że EEA popełniła poważne błędy w ocenie, co doprowadziło do odrzucenia oferty.

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2006 r. — Alcoa Trasformazioni przeciwko Komisji

(Sprawa T-332/06)

(2006/C 326/158)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alcoa Trasformazioni Srl (Portoscuso, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Siragusa, T. Müller-Ibord, F. M. Salerno i T. Graf)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. (1) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego i taryf opłat za energię elektryczną należnych od skarżącego w Portovesme i Fusina lub, ewentualnie, stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim uznaje ona te taryfy opłat za nową pomoc przyznaną bezprawnie;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga, wniesiona na podstawie art. 230 WE, ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. (zwanej dalej „decyzją z 2006 r.”), kwalifikującej taryfy opłat za energię elektryczną stosowane do zakładów produkcji aluminium będących własnością skarżącej, które znajdują się w Portovesme na Sardynii i w Fusina w regionie Wenecji, jako nową pomoc przyznaną bezprawnie i na mocy art. 88 ust. 2 WE wszczynającej formalne postępowanie w sprawie tych taryf opłat.

Skarżąca utrzymuje, że decyzja z 2006 r. jest błędna i niezgodna z prawem, ponieważ zawiera ona odstępstwa od wcześniejszej decyzji Komisji, ponieważ utrzymuje ona, iż omawiane taryfy opłat nie stanowią pomocy państwa i narusza procedurę, która powinna zostać zastosowana w tym wypadku przez Komisję. Skarżąca podnosi w szczególności trzy zarzuty: